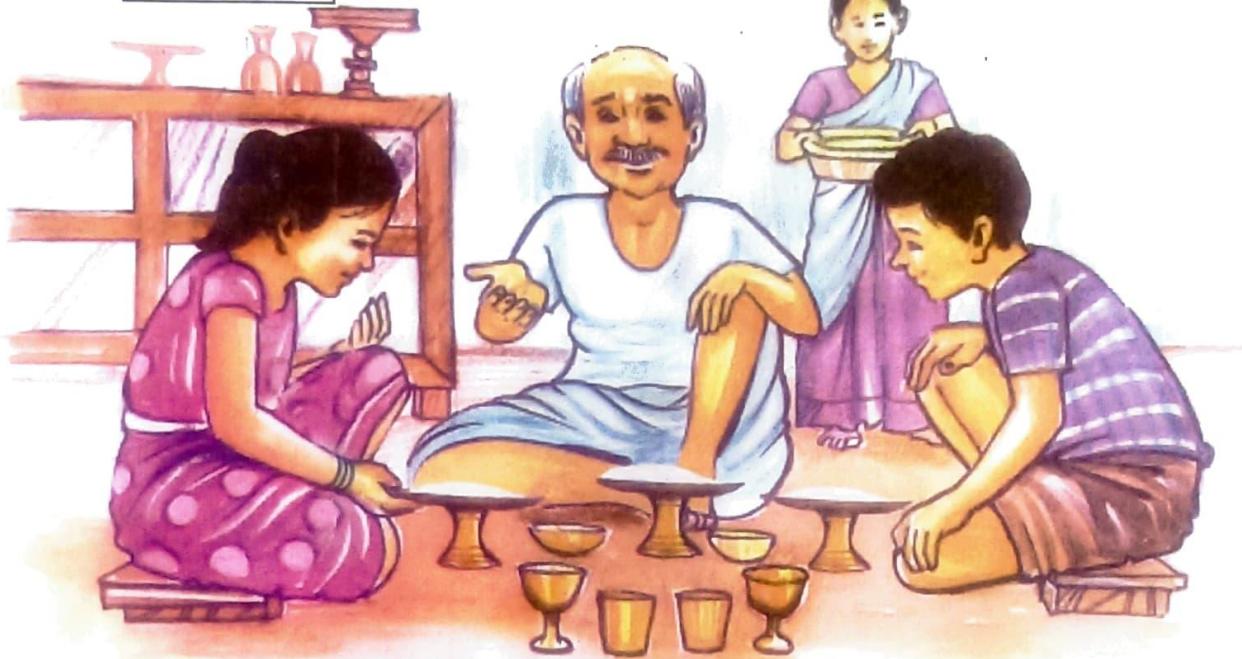

অসমৰ কাঁহ শিল্প

ফু হু হু

অল্লান আৰু অনন্যাই অসমলৈ ফুৰিবলৈ আহিছে। দেউতাকৰ চাকৰি সূত্ৰে তেওঁলোক অসমৰ বাহিৰতে থাকে। এইবাৰ প্ৰথম তেওঁলোক পেহীয়েকৰ ঘৰলৈ আহিছে। পেহীয়েকৰ ঘৰ সৰ্থেৰাৰীত।

শৰৎ কালৰ সন্ধিয়া। ফৰিংফুটা জোনাকত আধাফুলা শেৱালি ফুলবোৰ জিলিকি উঠিছে। ফুলৰ সুবাসে চৌদিশ আমোলমোলাইছে। দূৰৈৰ নামঘৰৰ পৰা বৰকাঁহৰ ঢং ঢং ধনি ভাঁহি আহিছে। অল্লান আৰু অনন্যা পেহাকৰ লগত আগ চোতালতে বহিল। গোটেই পৰিৱেশটো তেওঁলোকৰ বৰ ভাল লাগিল। পেহাকে ঘৰভা খা-খবৰ সোধাৰ লগতে তেওঁলোকৰ পঢ়া-শুনাৰো খবৰ ল'লৈ।

এনেতে পেহীয়েকে আটাইকে ভাত খাবলৈ ভিতৰলৈ মাতি নিলে। বান-কাঁহীত ভাত আৰু কাঁহৰ বাটিত নানা তৰহৰ আঞ্চা বাঢ়ি দিছে। অনন্যাই ভাতৰ কাঁহীখন একেথৰে চাই থকা দেখি পেহাকে সুধিলে— “কি চাইছা অনন্যা?” অনন্যাই ক'লে— “এই বটাখন চাইছোঁ। বটাখন মোৰ বৰ ভাল লাগিছে।” ওচৰতে বৈ থকা পেহীয়েকে হাঁহি মাৰি ক'লে— “এইখন বটা নহয়, বান-কাঁহীহে। এনেকুৱা নানা ধৰণৰ সুন্দৰ সুন্দৰ কাঁহৰ পাত্ৰ পেহাৰাই নিজ হাতে গঢ়িছে। তাৰ বাবে চৰকাৰে তেখেতক পুৰস্কাৰো দিছে।”

পেহীয়েকৰ কথা শুনি অনন্যা আচৰিত হ'ল। তাই ক'লে—“পেহাই ইমান সুন্দৰ সুন্দৰ
বস্তু গঢ়িব জানে! কামবোৰো ইমান মসৃণ।” অল্পানেও অনন্যাৰ কথাত হয়ভৰ দি ক'লে—
“সচ্চ, আমাৰ পেহাই যে ইমান ভাল কাম কৰিব জানে!” তেওঁলোকৰ কথোপকথন শুনি
পেহীয়েকে এফাকি ফকৰা মাতিলে—“হাতৰ নিব, কাণৰ নিব, দহো আঙুলি কোনে নিব?”
লগে লগে অনন্যাই পেহীয়েকক ক'লে—“কি ক'লা পেহী, বুজি নাপালোঁ।” এইবাৰ
পেহীয়েকে তেওঁলোকক ফকৰা ফাকি বুজাই ক'লে—“শুনাহঁক, মানুহে অর্জা টকা-পইচা,
ধন-সোণ আদি একেবাৰেই ক্ষণস্থায়ী। অৰ্থাৎ এইবোৰ সদায় নাথাকে। আনে নিব পাৰে,
হেৰাই যাব পাৰে। কিন্তু মানুহৰ হাতৰ বিদ্যা সদায় মানুহৰ লগতে থাকে। ইয়াক আনে
নিবও নোৱাৰে, নষ্টও কৰিব নোৱাৰে।”

অল্পান অতি কৌতুহলী। তেওঁৰ বুদ্ধিও তীক্ষ্ণ। অল্পানে কৌতুহল দমাৰ নোৱাৰি
পেহাকক সুধিলে—“আপুনি এই কাঁহী-বাটিবোৰ কেনেকৈ গড়ে, ক'বনে পেহা?” পেহাকে
হাঁহি মাৰি ক'লে—“কাইলৈ পুৱা মই তোমালোকক কঁহাৰশাললৈ লৈ যাম আৰু তাত
সকলো দেখুৱাম।”

পাছদিনা পুরা পিঠা-পনাৰে জলপান খোৱাৰ পাছত পেহাকে অল্লানহঁতক কঁহাৰশাললৈ লৈ গ'ল। কাঁহী, বাটি, লোটা, বান-বাটি, ঘটি, গিলাচ, বটা, বৰ-কাঁহ, ভোৰতাল আদি কেনেকৈ গড়ে তেওঁলোকক দেখুৱালে। ডাঙৰ বাটি এটা দেখুৱাই অনন্যাই আচৰিত হৈ সুধিলে—“এই বাটিটো ইমান ডাঙৰ, পেহা!” পেহাকে ক'লে—“অ, এইটো হাতী-খুজীয়া বাটি। এনেকুৱা বাটিত জলপান থায়।” এইবাৰ পেহাকে কাঁহ শিল্পৰ বিষয়ে অল্লানহঁতক বিতংভাৰে বুজাই ক'লে—“কাঁহ এবিধি মিশ্রিত ধাতু। তাম আৰু ৰাঃং জোখমতে মিহলাই জুইত গলাই কাঁহ তৈয়াৰ কৰা হয়। কঁহাৰশালত নিয়াৰি, হাতুৰী, চেপেনা, কুণ্ডা, মহী, ভাতী আদি নানা ধৰণৰ সঁজুলি ব্যৱহাৰ কৰি কাঁহৰ বাচন গঢ়া হয়। ইয়াক যিমানেই ব্যৱহাৰ কৰা হয় সিমানে উজ্জ্বল হয়। কাঁহ শিল্প অসমৰ এবিধি লেখত ল'বলগীয়া কুটীৰ-শিল্প।”

ক্ৰিয়া-কলাপ

ক — পাঠভিত্তিক ক্ৰিয়া

পাঠটো শুন্দি আৰু স্পষ্ট উচ্চাৰণেৰে পঢ়া।

কোৱা আৰু লিখা।

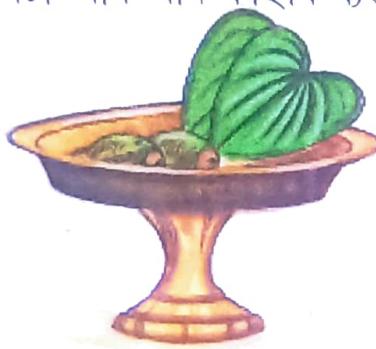
- (ক) অল্লান আৰু অনন্যা কাৰ ঘৰলৈ ফুৰিবলৈ আহিল ?
- (খ) অল্লানহঁতৰ পেহীয়েকৰ ঘৰ ক'ত ?
- (গ) সেই ঠাই কি শিল্পৰ বাবে বিখ্যাত ?
- (ঘ) পেহীয়েকে অনন্যাহঁতক ভাত খাবলৈ দিয়া কাঁহীবিধিক কি কাঁহী বুলি কয় ?
- (ঙ) কি কি ধাতু মিহলাই কাঁহ তৈয়াৰ কৰা হয় ?
- (চ) কাঁহেৰে গঢ়া কেইবিধমান বাচন-বৰ্তনৰ নাম লিখা।
- (ছ) কঁহাৰশাল মানে কি ?
- (জ) কঁহাৰশালত ব্যৱহাৰ হোৱা সঁজুলি কেইবিধমানৰ নাম লিখা।

বর্ণনা কৰা।

- শৰৎকালৰ সন্ধিয়াৰ পৰিৱেশ
- বটা আৰু বান-কাঁহীৰ ব্যৱহাৰ

ভাৰ বহলাই লিখো আহা

‘হাতৰ নিব, কাণৰ নিব, দহো আঙুলি কোনে নিব?’

খ— ভাষা অধ্যয়ন (ব্যারহাৰিক ব্যাকৰণ)

যুক্তাক্ষৰ ভাঙ্গি পঢ়ো আৰু লিখো আহা

তীক্ষ্ণ	ক্ষ + ণ	ক্ষই	ণ্টি	ক্ষ
প্রাহু	হ + ণ	হই	ণ্টি	হ
অঙ্গ	হ + ন	হই	ণ্টি	ঙ্গ

যুক্তাক্ষৰ গঠন কৰো আহা

ক্ষ + ণ	ক্ষই	ণ্টি	ক্ষ
হ + ণ	হই	ণ্টি	হ
হ + ন	হই	ণ্টি	ঙ্গ

পঠেঁ আহা

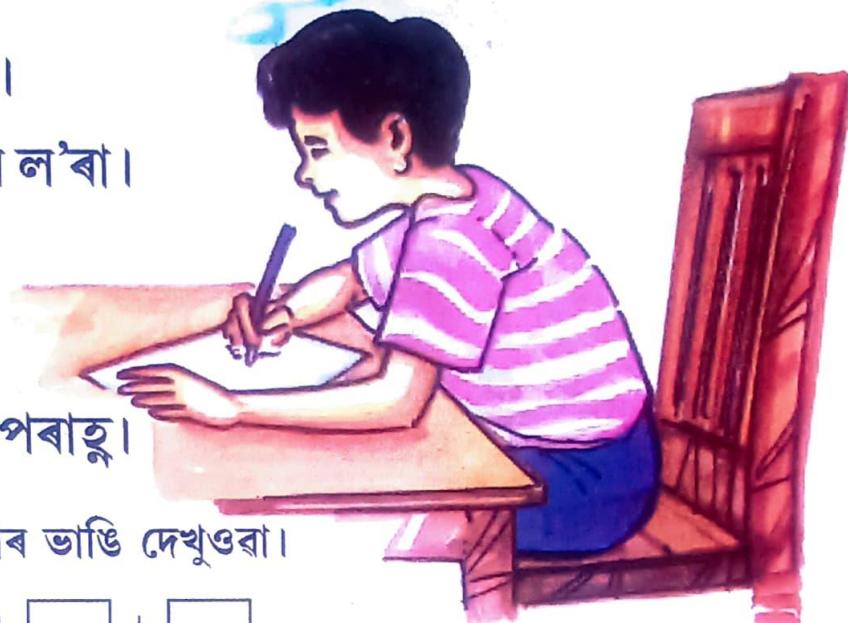
তীক্ষ্ণ শব্দৰ অর্থ চোকা।

অল্পান এজন তীক্ষ্ণ বুদ্ধিৰ ল'ৰা।

অহ মানে দিন।

প্রাহু মানে দুপৰীয়া।

প্রাহুৰ পৰা সন্ধিয়ালৈ অপৰাহু।

তলৰ শব্দসমূহৰ যুক্তাক্ষৰবোৰ ভাঙি দেখুওৱা।

কিন্ত — ন্ত + +

সুন্দৰ — দ +

বন্দু — ন্দ + +

শিল্প — ল্প +

স্থায়ী — স্থ +

অল্পান — ল্প +

সূত্র — ত্র +

সন্ধিয়া — ন্ধ +

আঞ্জা — ঞ্জ +

ধৰনি — ধ্ব +

বাঁওফালৰ কথাখিনিৰ অর্থ সোঁফালে দিয়া আছে। বিচাৰি উলিয়াই কাঁড় চিনেৰে
মিলোৱা।

- কাঁহৰ বাচন গঢ়া স্থান টেকী-শাল
 - লোৰ সঁজুলি গঢ়া স্থান জুইশাল (জুহাল)
 - কাপোৰ বোৱা যতন কঁহাৰশাল
 - টেকী ৰখা ঘৰ তেলী-শাল
 - সদায় জুই ধৰা ঠাই তাঁত-শাল
 - সবিয়হ পেৰা যতন কমাৰশাল

বাক্য বচনা কৰা।

八

১৮-২৪৯ কৰ

১৮-এব্র ল

১৮-এব্র এন্ড

ହାତ-ମୁଖ

ହାତ-ମୁଖ ଧୋ

ଟକା-ପଇଁଚା

ধন-সোণ

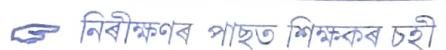
জানো আশা

এই বটাখন চাইছেঁ।

ବଟାଖନ ମୋର ଭାଲ ଲାଗିଛେ ।

এইখন বটা নহয়।

ওপৰৰ প্ৰথম বাক্যৰ চাইছোঁ পদটোৱে চোৱা কাৰ্যটো হোৱা বুজাইছে। সেইদৰে দ্বিতীয় বাক্যত লাগিছে পদটোৱে ভাল লগা কাৰ্যটো হোৱা বুজাইছে আৰু তৃতীয় বাক্যটোত নহয় পদটোৱে সেইখন যে বটা নহয় তাক বুজাইছে। এনেদৰে যিবোৰ পদে কোনো কাম কৰা, হোৱা বা নোহোৱা বুজায় তাক ক্ৰিয়া পদ বুলি কোৱা হয়। যেনে— চৰাইৰ দুখন ডেউকা আছে। তাৰে সিহঁত উৰে। উৰাজাহাজৰো পাখি আছে। কিন্তু ইয়াৰ চৰাইৰ দৰে প্ৰাণ নাই।

কাষৰ বাকচৰ পৰা ক্ৰিয়া পদ আনি তলৰ বাক্যকেইটা পূৰ কৰা।

- মই ভাত _____
- বীণা সদায় স্কুললৈ _____
- আমটো মিঠা _____
- মইনাই ভালকৈ _____
- ৰহিমৰ দাদাক ডিব্রুগড়ত _____
- আমাৰ এখন খেলপথাৰ _____

থাকে	আছে,
যায়,	নহয়,
নাচে,	খাও়ে,

তলৰ বাক্যকেইটাৰ ক্ৰিয়া পদত আঁচ টানা।

- অন্নান আৰু অনন্যা পেহীয়েকৰ ঘৰলৈ আহিছে।
- ফৰিংফুটা জোনাকত আধাফুলা শেৱালি ফুলবোৰ জিলিকি উঠিছে।
- অন্নান আৰু অনন্যা পেহাকৰ লগত আগ চোতালতে বহিল।
- এনেতে পেহীয়েকে আটাইকে ভাত খাবলৈ মাতিলে।
- অন্নানহাঁতক পেহাকে কঁহাৰশাললৈ লৈ গ'ল।

গ— জ্ঞান সম্প্ৰসাৰণ

কাহ শিল্প অসমৰ এবিধ লেখত ল'বলগীয়া কুটীৰ-শিল্প। অসমৰ আন কেইটামান কুটীৰ-শিল্পৰ নাম লিখা।

☞ নিৰীক্ষণৰ পাহত শিক্ষকৰ চহী।

তোমালোকৰ ঘৰত কাঁহৰ বাহিৰে আন কি কি ধাতুৰে তৈয়াৰ কৰা বাচন-বর্তন
আছে? সেইবোৰৰ তালিকা কৰা।

ছবিৰ সৈতে মিলাই নাম লিখা।

☞ নিরীক্ষণৰ পাছত শিক্ষকৰ চহী

b'b

জানো আহা

এতিয়ালৈ

বাস্ত্রপতি পুরস্কারপ্রাপ্ত কাঁহ শিল্পীসকল

- ধনেশ্বর বর্মণ
- ভগৱান ডেকা
- হৰেশ্বৰ ডেকা

অসম চৰকাৰৰ পৰা শিল্পী পেঞ্জন পোৱা কাঁহ শিল্পীসকল

- হৰেন্দ্ৰ নাথ ডেকা
- কল্ল নাথ ভূঞ্জা
- কুঁহিবাম ডেকা
- মৃগেন পাঠক

• পুষ্পৰাম তামুলীয়ে কৃষক বিদ্ৰোহত আগ-ভাগ লোৱা বাবে কাৰাবাস খাটিছিল।
কাৰাগাৰত গঢ়শাল পাতি তেওঁ জেলৰ বাবে কাঁহী আৰু বাটি গঢ়াই ইংৰাজৰ পৰা
ভূয়সী প্ৰশংসা পাইছিল।

• নামশালা গাঁৱৰ হেমকান্ত ভূঞ্জা কাঁহৰ ডগডগী লোটা গঢ়েৱা এগৰাকী বিখ্যাত
কঁহাৰ আছিল। ঠাই বিশেষে ডগডগী লোটাক ডুগডুগী লোটাও বোলা হয়।
• সৰ্থেবাৰীৰ ওচৰৰ বণিয়াকুছি আৰু হালধিবাৰী পিতলৰ শৰাই গঢ়েৱাৰ বাবে বিখ্যাত।

ঘ— প্ৰকল্প

- তোমালোকৰ অঞ্চলৰ ওচৰে-পাঁজৰে থকা যিকোনো এটা কুটীৰ-শিল্প
প্ৰতিষ্ঠানলৈ অভিভাৱকৰ সৈতে যোৱা আৰু ইয়াৰ কাম-কাজবিলাক নিৰীক্ষণ
কৰি চমুকৈ এটি টোকা লিখা।

☞ পাঠৰ পৰা বা অন্য কিতাপৰ পৰা শ্ৰতলিপি দিব।